

קריאות העזרה של שומרת מענו למפכ"ל לא נענו, והשומרת, שלדבריה התעללו בה קצינים בכירים וניסו להתעסק עימה, ניסתה להתאבד

מפכ"ל המישטרה איבצן (מימין) בארוחה עם ניצבי-מישטרה פרנקו (משמאל)

מתי ששטררה

ה' יומנאי בתחנת המישטרה בכרמיאל כבר רגיל להודעות משונות. אך ההודעה, שאותה קיבל ביום הראשון בי שבע שער, הקפיצה אותו. "מדוברת בטי עובד. אני הולכת למות! לקחתי כדורי שינה!"

היומנאי נבהל. הוא הכיר את בטי עובד, וידע שהיא אחת השוטרות המפורסמות ביותר במרחב הגליל. היומנאי אף שמע,

לחקור עד הסוף את נסיון ההתאבדות של השוטרת בטי עובד, ומינה את אחד הקצינים הבכירים מהמטה הארצי, ניצבי משנה יוסף גונן, כראש-צוות החקירה המיוחדת בתיק הנושא את השם: "בטי עובד, נסיון התאבדות".

נראה שלגונן לא תהיה עבודה רבה. כימעט כל קצין בכיר במחוז הצפוני של המישטרה מכיר את שוטרת-התנועה הנאה מעכו. רבים במישטרה שמעו את סיפורה, שבו מעורבים קציני-מישטרה רבים ובכירי רים, הסיפור שהביא לנסיון ההתאבדות.

"בטי לא התכוונה..."

בטי התפרסמה אחרי הריב המפורסם סם ביותר במרחב-הגליל: הריב בינה ובין ראש ענף-התנועה, רב-פקד משה אברמוביץ.

גם אברמוביץ עצמו ידוע כמי שמסתכן בפרשיות, אך תמיד הוא מצליח להיחלץ מהן. לפני כמה שנים השרכב שמו של אברמוביץ בפרשת-שודד בקואופרטיב אגד בחיפה, שאליה השרכבנו גם שמותיהם של שני שופטים חיפאיים. בתום חקירה קצרה הודיעה המישטרה שלא מצאה דופי בשופטים או באברמוביץ.

אחרי-כך התעוררו חשדות שלפיהן קיבל אברמוביץ שוחד ממנהלי חברת-הביטוח "ישראל", שפשטה לפני שנתיים את הרגל. לדברי יחידת-החקירות הפנימית של המישטרה, התגלו ראיות לכאורה, שאברמוביץ קיבל שוחד מבעלי החברה, אך אלה הצליחו להוכיח שאשתו של אברמוביץ היתה קשורה בחברתם, ושהיא קיבלה את הכספים. היחידה, שבראשה עומד עוזי נבות, שהתפרסם לאחרונה בפרשת ברנסי-מרכוס, ניסתה בכל מחיר להשיג עדויות נגד אברמוביץ, אך לא מצאה כל ראיה נגדו.

בין אברמוביץ ובין בטי עובד התגלע סיכסוך קשה, שבעיקבותיו התחיל אברמוביץ לטענת בטי, להתעלל בה. הוא העמיד אותה למישפטים, שמהם ניצאה זכאית, הטיל עליה משימות בניגוד לנהלים ומבלי להתחשב בכך שהיא גרושה ואם לשני ילדים. הוא אף ניסה להעבירה מהמרחב, למרות שבטי מתגוררת בכרמיאל, ותיבת לשרת בגלל ילדיה ליד התיב.

על-פי טענת בטי, התעלל בה אברמוביץ משום שהיא לא נענתה לחיזוריו ולהצעותיו המיניות.

אחרי תקופה של התעללות החליטה בטי להתלונן נגד אברמוביץ, ופנתה למפקד מרחב-הגליל, ניצבי-מישטרה דויד פרנקו. אברמוביץ עצמו סירב להגיב על הטענות. בטי עובד טוענת שפרנקו לא הסכים כלל להתייחס לתלונתה. תחת זאת הציע לה הצעות מיניות, ואף "ביקש ממני לשבת לו על הבריכיים, ככה הוא שומע יותר טוב".

לפני כמה שנים היה פרנקו מעורב בפרשה על רקע מיני עם שוטרות, וחקירת המישטרה קבעה שהיתה זו עלילה. עתה טוען פרנקו ש, מיהוהו שלח את בטי. יש משהו שמסית נגדי, דווקא כשאני עומד לפני קידום. בעיקבות הפרשה של אז, הכי קל זה להטיל בי דופי מהבחינה הזו. אני משוכנע שבטי לא התכוונה. היא במשבר נפשי עכשיו, והיא משהו שלחץ עליה להגיד עלי דברים כאלה. אני מקווה שכל הפרשה תסתים בסדר, ושבטי תבריא ותחזור לעבודה אצלנו".

קשה לברר בוודאות מה התרחש כש עובד ופרנקו היו לבדם בחדר. מה שברור הוא שבטי הכירה את העלילה נגד פרנקו, וידעה שזו נקודת-התורפה שלו. ידוע גם שאחרי הנידוי שלח עם פרנקו נקרא אברמוביץ למפקד-המרחב, והלחץ של אברמוביץ על בטי הוקל.

אולם בטי עובד לא ויתרה. היא העלתה את כל האשמותיה על הכתב וביקשה ראיון עם מפכ"ל המישטרה, אריה איבצן. כשנכנס איבצן לתפקידו הוא חילק את מיספר-התלפון הפרטי שלו בין הכתבים המקומיים לענייני-מישטרה בכל רחבי הדרום, וביקש מהם לטלפן אליו בכל שעות היום והלילה, כשייתקלו בבעיה.

לפיקודי של איבצן קשה להגיש אליו בדרכים הרישמיות. איבצן, או מי מעוזריו, קרא את תלונתה של בטי, אך המפכ"ל סירב לפגוש אותה והעביר את מיכתבה למטה המחוז-הצפוני.

מפקד המחוז-הצפוני, חיים אבינועם, ידוע כאיש שקט. אבינועם אינו אוהב לעסוק בבעיות מסוג זה, וכפי שהגדיר אחד מפיקודיו: "אינו אוהב להכניס ראש בריא למיטה הולת".

הוא הטיל על סגנו, ניצבי-מישטרה רחמים חדד, להיפגש עם בטי. חדד הכיר היטב

את בטי. הוא היה מיווד עימה עוד לפני נישואיה. כשהומנה בטי לחדד, היא ידעה שביגלל קשריהם מהעבר, לא יתייחס חדד ברצינות לתלונות שלה.

ואומנם, כך היה. חדד היה אמנם מגור מס, ולדברי בטי אף הזכיר את יחסיו הידידות בעבר, אך סירב לאפשר לה להיפגש עם המפכ"ל ואף אסר עליה לפנות שנית לאיבצן.

חדד היה כבר מעודכן, לפני השיחה, בפרטי האשמותיה של בטי. הוא קרא את מיכתבה-התלונה שלה למפכ"ל, וגם שוחח טלפונית עם אברמוביץ ועם פרנקו. חדד ידע שהוא צריך להגן לפחות על פרנקו. בין פרנקו וחדד יש יחסי-ידידות קרובים במיוחד וחדד גם ידע שפרנקו הוא ידיד אישי של איבצן.

חדד חסם את הדרך בפני תלונותיה של בטי. "הרגשתי כמו בכלוב", סיפרה בטי, אחרי שהחלימה, לשוטרת-ידידה, שבאה לבקר אותה בביתה. "ידעתי שאין לי כל פתח של תיקוה. אף אחד לא היה מוכן להגן עלי, אפילו לא המפכ"ל".

עוד שלוש פרשיות

אבינועם מיהר להקים ועדת-חקירה, שבראשה הועמד ראש מחלקת-החקירות של המחוז-הצפוני, ואחד החוקרים הטובים של המישטרה, תתי-ניצב גוריאל ששון. ששון הצליח לגלות, תוך יומיים, שיש עוד שלוש פרשיות לפחות, במחוז הצפוני, שבהן ניסו שוטרות להאשים קצין גים בהיטפלות על רקע מיני, אך נכשלו. לאבינועם היה גות שששון יחקור בפרשה — כך היא היתה נשאת בתוך המישפחה, ולא יוצאת לאור.

אולם היה מי שדאג להדליף את ניסיון ההתאבדות של בטי עובד לעיתונות. איבצן, שקודם לכן סירב לפגוש את בטי, הועיק את אבינועם וקציניו מנצרת לירושלים, הפקיע מידי המחוז-הצפוני את הדי-חקירה, ומינה צוות-חקירה-מיוחדת של מטה-הרצרי לחקור בתלונותיה של בטי. כמה עשרות קצינים בכירים במישטרה ממתניעים עתה לתוצאות החקירה של הצוות. לתוצאות אלה עלולות להיות השלכות חריפות ביותר לגבי קידומם של אחרים מהם במישטרה, או המשך שירותם בה.

מפקד-מחוז אבינועם הכל נשאר במישפחה